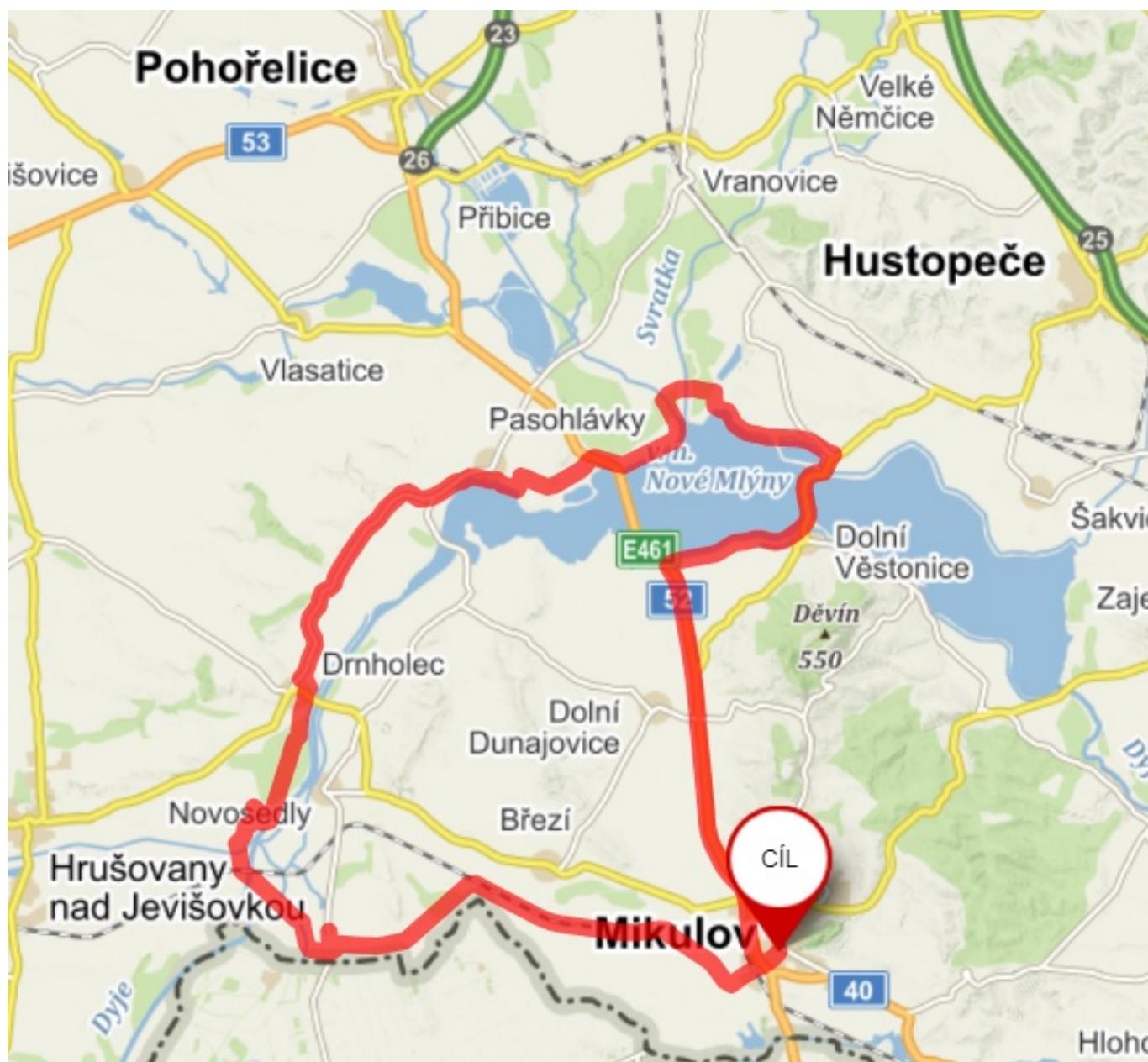

V sobotu odjezd po D1 směr Mikulov. Kluci si dávali na čas, takže než se pro mě zastavili, aby mě nabrali, stačil jsem domalovat pokoj a uklidit. Žádná zácpa se nekonala, proto jsme dorazili na Moravu poměrně rychle. V okolí v.n. Nové Mlýny bylo živo. Všude cyklisté a před sklepy plno lidí. Jest-li to bude takhle celý týden, to budu otrávený. Po dojezdu a ubytování jsme šli vedle do hospody [Starý Špitál](#) na večeři. Čekali jsme na jídlo skoro hodinu a ještě jídlo nebylo nic moc. Už nikdy více. Zašel jsem s Lukim na víno k [Italovi](#). Dali jsme dvě lahve, ale nebyla tu naše známá pinglice, proto jsme po neplodné debatě s nějakým Arabem, šli raději spát.

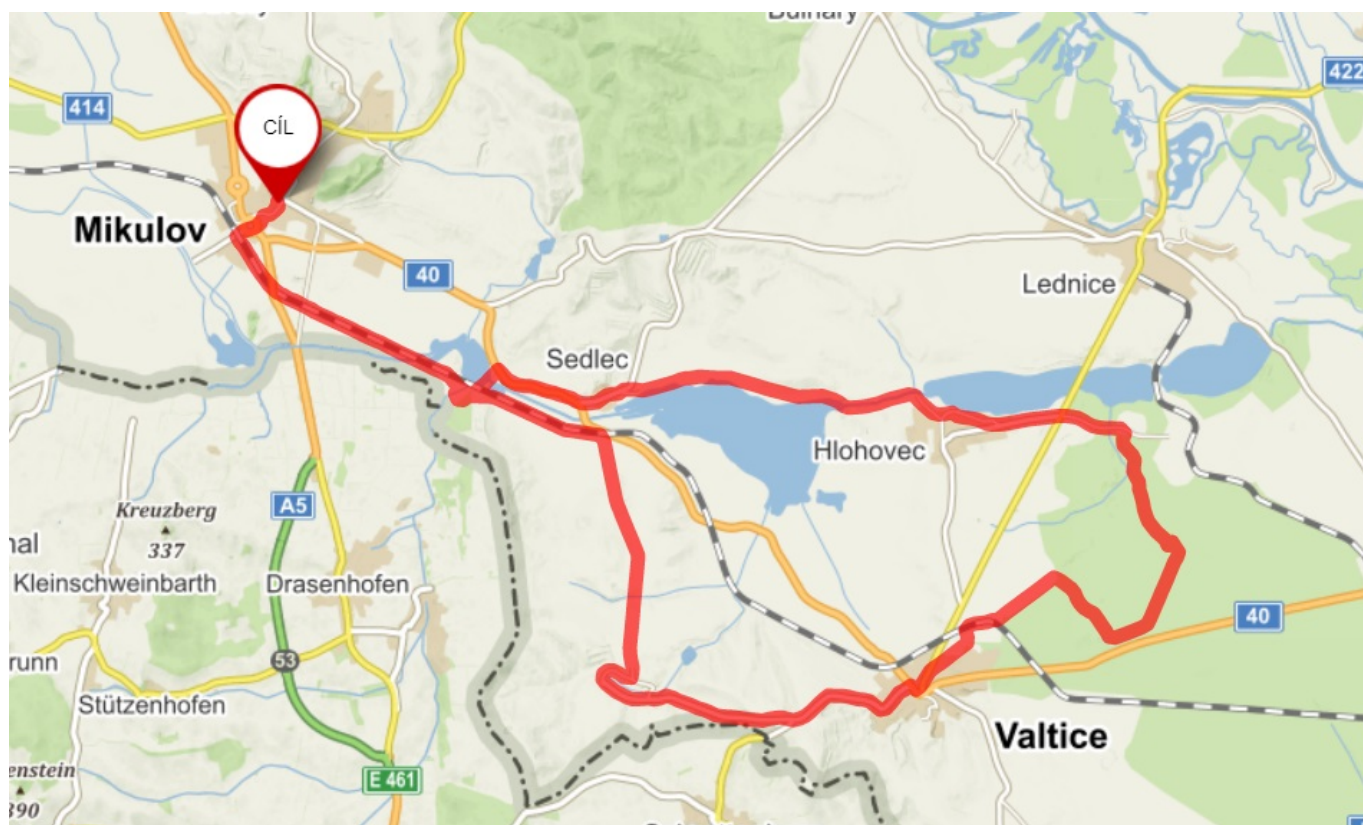
V neděli ráno jsme si udělali okruh po známé trase na Pasohlávky. Zdejší most byl zavřený, proto jsme se snažili vyhnout objízdovým trasám kamionů a aut.

Dvakrát jsme zabloudili, ale nikam jsme nepospíchali, takže nám to bylo jedno. Ve Strachotíně jsme si dali pozdní oběd a pak už jsme to mastili do Mikulova.

V pondělí se jelo do Valtic.

Za Mikulovem jsme odbočili k zrestaurovanému mostu k letohrádku Portz a dále pokračovali k první burčákové zastávce v Úvalech.

Ve Valticích na Rychtě jsme se zastavili na oběd. Na blbej švestkový knedlík jsem čekal půl hodiny, protože ho zapomenuli přinést. Kluci byli už po jídle, tak jsem ho rychle do sebe hodil, dopil kafe a pokračovali jsme k Rendez-vous. Z okruhu kolem Valtic přes Sedlec jsme se vrátili do Mikulova. Večer jsme s Lukim vzali foťáky a za městem jsme fotili noční oblohu. Bohužel osvětlení Mikulova bylo dost silné, takže snímky vycházely naprd.

V úterý směr Zaječí. Už jsme volili asfaltky, jelikož bolely prdele. Po občerstvení se pokračovalo na rozhlednu Maják, ale byla v rekonstrukci. V Rakvicích se dal oběd v restauraci Réva. Konečně jedna hospoda, která splnila naše očekávání. Dobré levné jídlo, Prazdroj a milá obsluha.

Přes Lednici jsme se vrátili do Mikulova. Šulcík projevil přání se zastavit u letohrádku Portz, což jsme mu splnili a navíc byl odměněn pígem od včely do zad, když si odskočil. Večer jsme lehce popili a já dostal nápad, že bychom mohli zajít na Kopeček. Nikdo se mnou nechtěl jít, takže jsem popadnul stativ a vyrazil s čelovkou. Omylem jsem to vzal po zelené značce přes Boží hrob. Nikde nikdo, vál silný vítr. Musel jsem stativ složit, protože se foťák na něm klímbal. Udělal jsem pár fotek nic moc a vrátil jsem se po křížové cestě dolů.

Čelovkou jsem si svítil pod nohy a najednou přede mnou velký černý pes. Myslel jsem si nejdříve že je to socha, ale pohnul hlavou. Obešel jsem ho těsně, protože se ani nepohnul a prostoru na obejití moc nebylo. Hlavně se neotáčet jako v té pohádce, říkal jsem si a mazal dolů. Ani živáčka jsem nepotkal cestou dolů. Příště se na takovou akci vykašlu.

Ve středu byla lehčí trasa k rybárně - Věstonice - Pavlov - Bulhary - Sedlec - Mikulov. Oběd byl v Pavlově, ani jsem neměl hlad, protože jsem si dal uzenou rybu na rybárně. Ve čtvrtek jízda na Přerov a Dunajovické kopce. Adymu se rozbilo elektrokolo, proto se obrátil k Mikulovu. Vytlačili jsme kola na kopce a námaha stála za to.

V restauraci Praha jako vždy oběd. Ta nikdy nezklamala. Odtud opět přes rybárnu do Věstonic a po chvíli s burčákem u sochy Venuše, který poprvé stál za prd, jsme to otočili do Mikulova. Dnes byl poslední nádherný den. V pátek se otočilo počasí a přšelo od rána. Jeli jsme vlakem do Znojma. Byla výluka a v autobuse jsme čekali v koloně snad hodinu. Kluci reklamovali na nádraží zpoždění, ale na informacích je odbyli, že je to vina ŘSD. Zapadli jsme do řeznictví, kde jsme nakoupili taliány a škvarky a pokračovali jsme v hledání restaurace na oběd. Nakonec jsme skončili v bistru na náměstí. Já šel s Lukim na burčák do Louckého kláštera a ostatní do podzemí. Burčák byl luxusní. Nazpátek už nebyla výluka, proto jsme poměrně brzo dorazili do Mikulova. Večer jsme se vypořádali se zásobami a šli docela brzo spát. V sobotu nezbytný nákup burčáku domů a odjezd za deště. Vyšel nám poslední pěkný teplý týden.